

Wäimalik abi

Meie taewane Jsa otab, et wõiks oma taewalikkude õnnistuste täiusst meie peale wälja walada. Me wõime lõputa armastuse ja halastuse kaewust wõtta ja juua. Kas see pole otse ime, et me nii wähe palwetame! Jumal on alati walmis oma wähimate laste otjekoheseid palweid kuulma, ja jüiski oleme nii pikaldased ega ole walmis teada andma oma tarwidusi oma Jumalale. Millised tundmused on küll taewa inglitel nähes waeleid, abitud, kuusatusid inimesi, kuna Jumal oma lõputus armastuses otsib neid taga, on alati walmis neile andma üle palumiste ja mõistmiste, — ja jüiski palwetawad nad nii wähe, ja neil on nii wähe usaldust ja usku.

Inglitele on rõõmuks Jumalat teenida ja tema lähedal wiibida. Nende suurim rõõm on Jumalaga olla osajaamises. Aga just selle maailma lapsed, kellele oleks kõigepealt waja abi, mida üksnes Jumal wõib anda, on need, kes näiwad olewat rahul ilma tema walgustawa waimuta, ilma tema ühendujeta.

Need on ümbritsetud tige da hingewaentlase poolt tekitatud pimedusest. See on kuusatus, mida saatan neile kõrwu jostistab, millega neid patuse meelitab; jüü sejab jelles, et nad ei tarwita palwe suur t eesõigust. Miks peaksid Jumala lapsed olema nii tagasihoidlikud oma palwetega, kuna palwe on ju see wõti usu käes, millega ainuüksi wõib awada taewa waranduskambrid, milledes on warjul kõigewägewama pärast olewad otjatunud warandused ja abinõud! Ilma püüwa palumijeta, ilma hoolsa walwamijeta satume hädaohtu, et jääme hooletuks ja kaldume kõrwale õigest teelt. Meie wastane saatan püüab ühtepuhku weeretada ette takistusi meie teel armuaujärje juure, et me ei saaks waid jüdamliku palwe ja usu läbi wägewuse ja armu osalijeks, et kuusatusetele wastu panna.

Jsearaliste tingimustega wõime olla julged, et Jumal meie palwed kuuleb ja kuulda wõtab. Üks neist tingimustest on, et me ära tunneme, et tema abi läheb meile tarwis. Tema ise on ju tõotanud: „Sest ma tahan wee wälja walada selle

peale, kessel on jann, ja jookswaid weisi kuiva peale.“ Sündamed peawad enne Jumala Waimu mõjule awatud olema, enne kui nad wõiwad jumalikke õnnistusi wastu wõtta.

Niikana kui me laseme patul walitjeda oma jüdames, niikana kui me orjame mingit awalikku pattu, niikana ei wõta ka Issand meie palweid kuulda. Ainult selle palwe, kessel on pattu kahetsew ja rõhutatud jüda, on tema meelepärast, ja ta wõtab seda kuulda. Niipea kui me oleme oma patud ära tunnud ja nendega Jumala ette tulnud, wõime ka julged olla selle peale, et ta wõtab meie palwed kuulda. Meie oma heategu ei wõi meid küll anda Jumala armu hoole; ainult Kristuse teene ja õigus lunastab meid. Ometi peame meie kui Jumala lapsed elama tema tingimuste järele.

Teine ja peamine tingimus palwe juures on usk. „Sest, kes Jumala juure tahab saada, see peab uskuma, et tema on, ja et ta tasujaks saab neile, kes teda otjivad.“ „Kõik, mis te iial palwes palute, usuge, et teie seda saate, jüis saab see teile.“ Tema tõotus ja tema tõendus on piiritu. Kui me ka mitte kobe ei saa seda, mida me palume, jüiski peame uskuma, et Issand meid kuuleb. Meie taewane Jsa oma juures armastuses wõtab meie palweid kuulda ja annab just seda, mis meile heaks tuleb. Me peame tõotustest kinni hakkama. Kindlasti jõuab kätte ka see aeg, kus meie palwe kuulda wõetakse. See on aga halb nõudmine, kui loodame, et meie palwe wõetakse kuulda otse nõnda, otse sel ajal ja kombel, nagu meie seda soowime. Jumal ei ekji; ta on ka hea ega keela seda, mis meile tuluks tuleb.

Kui tuleme oma wäeti ja nõrga oleku tundmises, otse nii kuis me oleme, Jumala juure, usaldame teda, kes kõik asjad kõige paremini teeb, kes kõiki oma loodosewusi tunneb ja kes oma sõnaga ja oma tahtmijega kõike walitseb, jüis wõib ja tahab ta kuulda wõtta meie walukisa ja walgustada meie jüdameid.

Wanad rajad

„Ära aja mitte wana raja üle!“
Ep. 22, 28.

Rada on piirjoon, mis määrab ära, kui kaugele keegi tohib minna, kui kaugele kellegi õigus ulatub. Rajast üleminek tähendab piiri rikkumist või võõrale pinnale asumist. Rajad ehk piirid on riikide wahel kui ka maakondade, waldade, külade ja talude wahel.

Palju on olnud tülisid ja rahutusi üle võõra raja mineku pärast. Nii läksid Abessiinia rändhuguharud üle raja Itaalia maa-alale, mille ettekaändel wiimane algas oma rünnaku. Praegu on käärimas piiritüli Kauges-Idas, nimelt Mandjuro ja Kõukogude-Wene wahel.

Peale maisjete rajade on veel olemas waimulikud rajad, milledest kristlane ei tohi üle ajada, waid peab täpselt kinni pidama. Neist üleajamine tähendab jumalikkude põhimõtete rikkumist ja toob inimesele rahutuse, õnnetu seisukorra ning hukatuse.

Jumal on määranud oma rajad piibliku õpetuse kaudu, ja need peavad jääma kindlaks ja muutumatuks nii õpetuses kui ka elus. Jumala poolt määratud rajad on olnud mõõduandwaks prohwetitele ja apostlitele. Kõiki pühakirja kirjutajaid on juhtinud üks waim, seepärast on ka pühakiri täieline terwik ja koostöölaline juhtnõor. Nii ei ole ka apostlite poolt üleajamist wanaft rajast; nad waid tõstawad wana raja weelgi selgemalt nähtawale. Nad pole lisanud päris oma seletusi, mis oleks wõinud pühakirja nõrgestada või sellele anda teise tähenduse. Nii ütleb Paulus: „Seft meie ei ole mitte kui mitu, kes Jumala sõna segawad, waid kui selgest meelest ja kui Jumala keest, Jumala ees räägime meie Kristuses.“ (2. Kor. 2, 17.) See igawene ewangeelium pidi olema õpetuse aluseks kõikidele kristlastele kõikidel aegadel. „Seepärast teie ei ole enam võõrad ja majalised, waid pühade sestji rahwas ja Jumala kodakondsied, apostlite ja prohwetite raja peale üles ehitatud, kus Jeesus Kristus ise on nurgakivi.“ (Ew. 2, 19, 20.) Apostlid wõitlesid ainult igawese tõe eest. „Seft me ei wõi midagi tõe wastu, waid tõe poolt.“ (2. Kor. 13, 8.) Apostlid kutsusid wõitlema usu eest, mis kord pühade kätte antud. (Jumda 3.)

Jumalikud põhitõed ei muutu ajaga. Nad peavad olema alati ühed ja samad. Kui aga ajajooksul on neist kõrwale kaldutud, siis nende juure tagajimine moodustab n. n. ajakohase tõe, ja prohwetikuulutuste täidmineku kindlakstegemine moodustab ajakohase kuulutuse.

Ujalugu näitab, et wanaft rajast on üle aetud. Sellest on ennustanud ka prohwet. „Sarw wistas tõe maha.“ Zan. 8, 12. Sama prohwet ennustab ka, et tõe peab jälle saama üles wõetud ja rahwa kätte antud. Adventikuulutus on see,

mis peab kandma maailmale täieliku walguise ja tõe. Jlm. 14, 6.

Prohwetite ennustuse põhjal pidi tõe üles wõetama 2300 „õhtu-hommiku“ lõpul, pärast 1844. aastat. Jumal äratas liikumise, mis pidi wiimse kuulutusena lewima üle terve maailma ja mis pidi inimesi tagasi wiima algristikoguduse tõe juure. Sellel ettekuulutatud ajal inimesed hakkasid uurima piiblit ja leidsid, et piiblikud tões on ära segatud ning ewangeeliumi walguis tumestatud. Jõuti selgusele eeskütustöö üle, mis oli aset leidnud ristikoguduses.

Adventikoguduse pioneerid uurisid piiblit, tehes jeda palwes, ja Jumal oma waimu läbi juhtis neid järjest sügavamale oma tõe desse. Need tões olid kallilt saadud, ja neisi püüti ka kinni hoida. Nii olid Jumala rajad jällegi kordatud, millest ei wõidud enam üle ajada. Nendest rajadest on püütud adventliikumises alati kinni hoida.

Teadus ja inimese waimu arenemine ei saa muuta jumalikke tõesid. Näiteks ei wõida muuta hingamispäewa tõe, Kristuse ristisurma mõtet, pühapaiga õpetust, Kristuse teise tuleku õpetust, hinge surematuse õpetust, meie ihu kui Büha Waimu templi mõistet, jne. Siin ei saa olla uuen-dusi. Me wõime küll tungida nendesse tõe desse sügavamale ja leida uusi sügawusi ja tähendusi ning kuidas neid läbi elada. Me wõime ajajõud-muste kaudu paremini mõista prohwetikuulutuse tõesid. Aga põhitõesid ei tohi mingil tingimusel muuta.

On olnud inimesi, kes on tahtnud ka adventikuulutust uendada ja nii-ütelda ajaga kaasa minna; nad on püüdnud leida wigasid adventikuulutuse aluste juures. On hakatud kahtlema mõne õpetuspunkti juures, nagu jeda on pühapaiga õpetus, prohwetite-waim, tubandeaastane riik jne. Need ettewõetud sammud on olnud hädaohtlikud ja wiinud inimesi eeskiteele, mille tõttu nad on lahkunud adventliikumisest, kuna aga adventliikumine on jäänud püsima ja läheb edasi wõidukale lõpule.

Meil on suur wajadus tunda meie ajakohaseid tõesid. Me rahuldume wast pealiskaudse teadmisega, ja siis me ei ole huwelised wastust andma lootuse üle, mis meil on. Mitmed peawad ülesliggiks külastada meie koosolekuid, põhjendades jeda sellega, et nad on juba küllalt kuulnud. Aga kui neist küsida seletusi adventitõdede kohta, näit. 2300 „õhtu-hommiku“ ja pühapaiga küsimuse kohta, siis nad ei oska anda seletust. Seepärast peaksime kõik külastama meie koosolekuid. „Ja ärgem jätkem mitte maha oma kogudust, nõnda kui mõnel wiis on.“ (Ebr. 10, 25.) Peaksime ka lugema meie kirjandust, ajakirju ja raamatuid,

ning murima piiblit palves ja hardumuses. Sest raske ajal, millest adventrahvas peab läbi minema, peab iga liige olema juurdunud tões, kui ta tahab jääda seisma Issanda suurel päeval.

Usklikkude õpetus ja elu peab olema kooskõlas, sest usk ilma tegudeta on surmud. Adventkuulutus, kui ta on vastu võetud uss, peab muutuma väeks, mis on tegev armastuses.

Mitmel on arusaamine, et meie elu peab muutuma ajaga, peame ajaga kaasa minema, ja meil ei pruugi finni hoida samadest seisukohtadest, mis olid adventliikumise alustajatel. Ülekohus kasvab ja pimedus tiheneb maailmas, seetõttu peavad usklikud veelgi paremini paistma ja selgema raja tõmbama selle vahel, mis kõlbab ja mis mitte. „Arge armastage maailma ega seda, mis on maailmas; kui teegi maailma armastab, siis Issa armastus ei ole mitte tema sees.“ (1. Joh. 2, 15.) Armastus maailma jaoks kustutab armastuse Issa jaoks. Armastust ja meelust võime kasvatada ja hoida õige palve-elu, piiblisõlge ja koosolekute-küllastuse varal. Peame alati olema valvel, et armastus ei hakkaks jahutama.

Jumal näitab oma sõnas, mis on ülekohus, ja hüdametunnistus noomib, kui ajume võõrale rajale. Tihti ei hoiduta ülekohutuse sammu eest, ajutakse liig lähedale patule, maailmale, mille tõttu lihahimu, filmahimu ja eluförkus hakkavad pesitsema südames. Me vast küllastame järeaseid paifu, mis ei avalda head mõju usutundele; kus Jumala waim ei saa meid täielikult kontrollida. Ehk jallime järeaseid asju oma elus, mis on piiririkumised jumalikkude tõdede juhtes. Me vast ei wahi seda, mida söome wõi joome, ei walitse oma keelt, wõi ei kontrolli oma pahu mõtteid ja pühitsematuid tundeid. Sellega kurvastame Büha Waimu.

Mitmed tahawad uuendust läbi wiia teiste kaaswõitlejate juures. Nad leiawad, et nende teguwis ei olewat õige, foguduses olewat asju, mis peawat jaama fõrwaldatud; nad ei ole rahul ühe wõi teise kaaswõitlejaga wõi foguduse juhatuslega. Seejuures pesitseb fibedus nende hinges. Nad tõmbuwad tagasi foguduse tegevusest ja elust ega kasuta oma talente hingede päästmiseks. Põhjusena nad toowad ette seda, et teiste juures olewat wead. Niiviisi talitades nad ei käi pühafirja rada mööda, mis käsib kanda üksteise koormat ja pöörda üksteist ümber efsiteelt. (Zak. 5, 20.) Säärased inimesed oma hingelaadiga ja oma waimu wäljendusega loowad foguduses raske õhkkonna ega paranda kedagi, waid tafistawad Jumala riigi tööd. Nende kritiseeriw seisukoht wäljendab wariiseerlikku wagatsemist, milles puudub Kristusele omane patuseid haaraw ja ülestõstew armastus. Need peafsid esmalt uuendama ennast, siis alles wõiwad teha head teiste juures.

Mõnedel on arusaamine, et nüüd lubatakse foguduses asju, mis warem olid feelatud, näiteks

abiellumine wäljaspoolst fogudust inimesega, moeliallus, jne. Adventrahwas on iffagi nendes küsimustes endisel seisukohal, mida wäljendab ka wiimane generaal-konwerti nõukogu üleskutse („Missjoniteated“, nr. 1. 1936.) Rajad kristlikus õpetuses ja elus peawad jääma endiseks, — peawad püsima. Me peame järele mõtlema, kuidas kohelda järeaseid inimesi, kes püüawad eemalduda nendest põhimõtetest. Siin wõiwad ette tulla erinewused käitumiswiisid ühe wõi teise juures; üks wõtab asja karmimast ja otsejemast, teine püüab weelgi inimest päästa olukorrast. Seistes wanal alusel ja hoides finni wanadest radadest, peame tegema kõike armastuses ja piffimeeles, et päästa fõrwalekaldujaid taganemiseft. Siin on diakoonidel ja foguduse juhatusel teha juur töö ja täita wastutusrikas ülesanne, mis nõuab jumalikku tarkust ja armastust.

Sädaoht on ju olemas, et wõime minna üle õpetusepiiride. Mitmele tundub ka, et oleme muutunud, oleme läinud halwemaks kui olime endistel aegadel. Selles on ka osalt tõtt, sest aeg on muutunud kurjemaks ja saatat töötab wihase-mast. Kuid Jumala fogudusel on olnud iffagi tõsiseid wõitlejaid ja ühtlasi ka wäärnähteid, nagu seda on ka tänapäew. Meil on küllalt põhjust loota, et Jumal aitab meid üle kõikidest wastupanudeft ja kriisidest ja et fogudus jõuab wälja wõidule ja jumaliku eesmärgile.

Meie töö kasvab maailmas. Aga sellele wastawalt peaks kasvama ka meie isemine pühadus ja waimu-osaamine. Nagu uus Jeruusalem saab olema mõõtudelst proportfionaalne, nii peab olema ka waimu-elu kasvuga, s. t. foguduse juurenedes peab fogudus ka walmistuma ja saawutama täie möödu Kristuse järele.

„Aga elage nõnda kui kohus on Kristuse armuõpetuse järele, (et mina, olgu et ma tulen ja teid näen, ehk teie juureft ära olles jaan kuulda, kuidas teie käsi käib,) ja et teie ühes waimus seisate ja ühes meeles ühtlasi wõitlete armuõpetuse uss läbi.“ (Wil. 1, 27.) **G. N.**

„Büha Waim ei saa jeni wälja walatud, kui weel lahkmeel ja fibedus walitsewad foguduse liikmete seas. Kadedus, fibedus, kurjad arwamused ja paha rääkimine on saatanaft ja need tafistawad mõjukalt Büha Waimu tegevust. Midagi pole maailmas Jumalale nii armas, kui tema fogudus. Mislegi üle ei walwa ta järease anduwa hoolega. Mislegi asi ei pahanda Jumalat nii, kui tegu, mis rikub nende mõju, kes teewad tema tööd. Ta wõtab wastutusele kõik, kes aitafid saatanat tema kritiseerimise ja arafstegemise töös.“ — Tunnistused, 6., lhf. 42.

Ma ei häbene mitte . . .

„Mina ei häbene mitte Kristuse armuõpetust, sest see on Jumala vägi õnnistuseks igapähele, kes usub.“ Rooma 1, 16.

Me teeme enesele saladusi, millele ei taha ühtki kaasteadjat. Kui mõni neist saladusist ootamatult paljastub mõtlemata teo või sõna läbi, siis tunneme end pahasti, tunneme häbi. Kui see toimub parimate sõprade või tuttavate juuresolekul, ja meil pole tuua enesekaitseks midagi, siis on häbi seda suurem. Buna tõuseb palgele. Sisetunne on halb; sooviksimine kas või maa alla wajuda, või maksakime suure hinna, et silmapilku teha olematuks. Raske on kanda seda teadmist, et oleme awalikkuse ees paljastatud ning meie õige olek on teistel teada. Võib-olla kaalutleme selle tulemusi, kas ehk kaotame seeläbi head sõbrad, teiste usalduse, hea töövõimaluse ning saame ainelist kahju.

Mis on siis häbi? See on enese hoidmine soovimatuse eest, teadlik kui ka mitteteadlik enesekindlustamine. Siin on mõjul teataval määral südametunnistus, et hoida inimest kurja eest. Õige häbitunne teeb wahet hea ja kurja wahel.

Oleme sellega harjunud, et iga aus inimene häbeneb autut või kõlbmatut tegu tehes või nähes. Meeseldi andestame ekijale, kui ta oma tegu häbeneb, sest on lootus, et ta ennast parandab. Häbi kui patu karistus teeb inimese alandlikuks, wiib ta enesetundmisele ja meeleparandamisele. Seega on häbitunne kõlbluse kaitseja. See hoiab inimesi pattu tegemast, kuna nad ei soovi enesele alandust.

See on juba rifutud inimene, kel ei ole häbitunnet. Ta on siis kõigile kuulatustele wälja pandud. Ta ei karda enam Jumalat ega häbene inimesi. Niisugune on paha inimene. Temal ei ole seesmist südi hea poole. Kes häbitunde täiesti ära kaotanud, see on mahakäitunud inimene; tema on parandamatu.

Inimesed on rifutud ka walehäbiga. See on wäärtuste ümberhindamine. On väga sagedane nähe, et just häbenetakse häid, õilsaid ja eluhoidwaid omadusi. Halwustatakse neid, kes on õiglased. Inimene siis ka püüab end kohandada awaliku arvamise järele. Inimene läheb wälja omafasi seisukohalt. Ta siis ei hoiu ka ennast mitte selle eest, mis on absoluutselt halb, waid ta hoiab selle eest, mis awalik arvamine halvaks peab ja seega temale kahjulikuks osutub. Awalik arvamine on ka usu wastu. Sest enamuse inimesi on pealiskaudne ja tahab endale kõik lubada. Sellest siis tuleb ka hoidumine õigluse- ja usupõhimõtetest. Nii on tekkinud awalik arvamine usu wastu. Siis ka muidugi häbenetakse usku.

Massis liituvad tõekspidamised on külgehaakivad. Ka usklik, kelle ümbrus on usku eitaw, langeb selle mõju alla, muutub araks, häbeneb tunnistada usust. Kui ta on ford järele annud, siis ei tee enam katset oma tõekspidamiste maksmapanekuks või kaitseks. Usklik hakkab ka ennast hoidma, et teda ei puudutaks walusalt. Ja mida rohkem ta hakkab end hoidma, seda suuremaks kasvab walehäbi. Nii võib ta anda käest ära selle, mis tal olnud; ta võib kustuda otsekui küünal.

Siin on Pauluse isik julgustaw eestuju. Ta ei karda häbi. „Sest mina ei häbene mitte Kristuse armuõpetust, sest see on Jumala vägi õnnistuseks igapähele, kes usub.“ Paulus oli Jumala wäge tunda saanud, see oli teda teinud iseiseiswaks, seesmiselt wabaks. Temal ei olnud sihi või tegewuse määraks omafasi. Ta oli walmis end täiesti ära andma, ei püüdnud end kuidagi hoida ega kindlustada. See enesehoiak wabastab inimese walehäbit ning teeb kõlbawaks tööle. Kui inimene ise tõfkeid ette ei tee, siis Jumal annab tungi edasiminekuks. Seepärast, kes tahab mõita kartuse ja häbi, see peab püüdma oma usku wäljendada sõnadega ja tegudega.

H. P.

Hea õhkkond

„Mina nende sees, ja sina minu sees, et nad täiesti oleksid ühes, ja et maailm tunneks, et sina mind oled läkitanud. . . .“

Oleme igapäew inimeste juures ja nende mõju jääb meisse. Singsame ka enestesse õhku, milles wiibime, — see on paratamatu.

Gaasijõjas tarwitatakse gaasikaitse torbikuid ja maskisid, et hingata puhast, mürgita õhku. Torbikurikke tõttu surmab meid mürk.

Kui palwetame igapäew, et Jumala mõju oleks suurem kui inimeste mõju maailmas, siis omame kaitse mürgitava õhkkonna vastu ja hingame niitelda puhast õhku. Kanal, mille kaudu omame Jumala mõju, peaks olema terve ja forras, ja et ta seda oleks, peame otsima täielist ühendust Kristuses, — siis tunneb ka maailm, et oleme Jumalast läkitatud.

Külw iga wee äärde . . .

Kewad erineb mitmeti teistest aastaaegadeft. Tähtsamaid kewade tunnuseid on juurwefti. Tõesti juurepärane on see wefti, mis wõtab wõimust kewadel. Siis tekivad igale poole ojad; nende juures mängiwad ja rõõmutsewad lapsed. Mafu ja heinamaid katawad wäikesed järwekesed. Jõed paisuwad jageli nii wõimsalt, et wefti wiib ära tugewad sil- lad. Milleks see juur wefti?

See wefti, mis tekib talwe jooftul jadanud lu- mest, pole asjata, waid tal on täita juur ülesanne. „Wihm ja lumi, mis taewast maha tuleb, ei lähe mitte sinna tagasi, waid kastab maad, ja sigitab jeda, ja teeb, et see kasvatab ja annab seemne kül- wajale ja leiwa sellele, kes jõob. . .“

Ilma weeta ei kaswa ütski taim. Suwel juure põua ajal kuitwab wili ära kõrgematel kohtadel, kuid wete ääres, kus harilikult madalam maa, kas- wab see takistamata. Kõrbedes puudub wefti, ja jeepäraft ka taimestik. Kus leidub aga wett, sinna on teffinud waasid, seal õitseb ja haljendab kõif, sinna külwataffe. Iga weefoht kõrwes on dieti ära kasutatud; seal nähtub elu, ja mis sinna külwataffe, see kasvab.

Me elame jelle maailma waimulikufs kõrwes. Jumal aga on töötanud siia wälja walada oma waimu wihmana ja ojadena ja nõnda luua waase. — „Kuni waim meie peale walataffe ülalt; siis peab kõrb jaama wiljamaaks.“ (Jef. 32, 15). — „Et nemad peawad kasvama kui rohu jeas, kui remmelgad weelõikude ääres.“ Jof. 44, 4.)

Selles maailmakõrwes on Jumal siin ja seal ning mitmel wiisil wälja walanud oma waimu. Seal on nüüd maapind jõodne waimulikufs kül- wiks. Harilikult kõrwegaga wõib wõrrelda misjonit- põlde, kuhu Jumal walades wälja oma waimu, on loonud waasid; sinna külwates on tulnud esile rikka- lik wili. Ka meie oma kodumaal on kohti, kus Jumala waim äratab inimesi. Mõnes kanges külas wõi maakohas on Issanda waimust liiguta- tud inimene, keda tuleb wõrrelda weeäärse maaga. Riifuguseid inimesi me peakfime otfima üles ja nende juures külwama tõesõna, mis on nende ihu ja hinge terwestamifeks. Selle ülesande teostamist ootab meist Issand, ning kes jeda teewad, neid ta kiidab õndsaks. — „Wäga õndsad olete teie, kes külwate kõige wee ääre, kes teie jaadate härja ja eesli jala sinna minema.“ (Jef. 32, 20).

Et wõida jeda Jumalast antud ülesannet täita ja külwata iga wee ääre, jelleks on meil jälle juurnädalatöö. Kewad on külwiaeg, siis külwataffe igale põllule iga wee ääre. Aga enne, kui läheme külwama ajalikku seemet, tahame külwata Jumala riigi tööpõllule. Tahame käia läbi oma kodumaal kanged ja lähedad kohad, külwata iga wee ääre — otfida üles Jumala waimust liigutatud

inimesed. Suurnädalatööd tehes me ei külwa üts, nes kodumaal iga wee ääre, waid ka misjonipõllu- del leiduwatesse waasidesse. Nii on see töö kabe, fordjelt tähtis.

Käesolewal kewadel algab juurnädalatöö 5. ap- rillil. Tööaja jisse jääwad ka ülestõusmifepühad, nii on see juurepärane wõimalus töötamifeks. Iga kogudus, grupp ja ütsif liige peaks püüdma oma eesmärgi saawutada nii ruttu kui wõimalik, nimelt 1—2 nädalaga. Suurnädala eesmärgiks on ja- muti nagu waremgi igal liifmel müüa kirjandust 3 krooni eest, wõi annetada 1 kr. 50 senti.

Suurnädala kirjandus on jellel kewadel eriti hea ja kohane ning inimestele soovitataw. See terwishoiunumber on riifugune, mida inimesed wajawad, mis neile on kasuks ja õnnistufeks. Mis- päraft me ei peaks wiima jeda head inimestele! Wiimseaja tõe kuulutamifega käib kaafas ka terpis- hoiuõpetuse lewitamine; nii on see juba tjeeneft misjonitöö. Lehe hind on endifelt 20 senti ning jeetõttu inimestel wõimalik omandada ja meil ferge lewitada. Kui keegi annab ära 15 lehte, siis ongi tal eesmärk käes. Muudugi loodame, et nõored ja wõimelised liifmed teewad rohkem. Ka on soowi- tatud müüa „Wanad tõed“ ja „Widewikil wested“.

Lehed jagataffe wälja hingamispäewal, 4. ap- rillil. Kuid koguduse ametnikud ja misjoniihingu juhid hoolitsewad jelle eest, et kõif korraldus oleks enne aeglasti tehtud — imbruskond piirkonda- desse jagatud, piirkonnad liifmetele wälja antud jne. Piirkondade wäljajagamine peaks teostatama nädal aega enne lehtede wäljaandmist. See koo- rem lafub ametnikkude jüdamel ja jelle läbiwi- mise eest on nad Jumala ees wastutatwad.

Palwetagem kõif jelle töö päraft ja püüdtem igaiks teha oma oia. Iga liige andku ka igal nä- dalal oma tööst aruanne koguduse misjoniihingu kirjutajale, nii et wiimane saaks jaata liitu korra- likult täpse aruande; jeda ootame igalt kogudufelt ja grupilt.

Armsad õed-wennad! tahame nüüd jellel kewad- dijel ajal külwata Jumala tõeseemet, ja Issanda tõotus on: „Sest otie kui wihm ja lumi taewast maha tuleb ja ei lähe mitte sinna tagasi, waid kas- tab maad ja sigitab jeda, ja teeb, et see kasvatab ja annab seemne külwajale ja leiwad sellele, kes jõob. Nõnda peab mu sõna olema, mis mu juust wälja läheb; ei see pea mitte kübjalt mu juure ta- gafi tulema, waid tegema, mis mu meele päraft on, ja forda saatma, mispäraft ma jeda olen läfi- tanud.“

Jumala tõotus on, et Tema töö ei jää tagajär- jeta. Kuigi me wahest peame töötama raskestes wäikesse eduga ega näe tulemust, on siiski kõigewa-

gewam annud töötuse, et Temaist saadetud sõna ja Temaist juhitud töö ei jää wiljata.

Ka meile endile, kes jeda tööd teewad, saab ofaks suur õnnistus, sest Jumala töötus kõlab: „Wäga õndjad olete teie, kes külwate kõige wee ääre, kes teie saadate härja ja eesli jala sinna minema.“ Tahame seepärast külwata iga wee ääre, oftime üles kõik Jumala waimust liigutatud inimesed kaugel ja ligidal. Wanasti tarwitati tööks ja liiklemiseks härgi ja eesleid, sellest see ütetus: „Kes teie saadate härja ja eesli jala sinna minema.“ Jumal on meid aga rohkem õnnistanud. Ta on annud meile hobused, kellega wõime liikuda palju kiiremini kui eelnimetatud loomadega. Ju-

mal on lastnud ka teadusel suureneda, nii et on saadud kiired liiklemisabinõud. Niisugust edu nimetatud alal on annud armas taewane Isa selleks, et ewangeeliumi ja tõe põhiopetused wõiksid kiiresti kanduda üle terve maailma. Tahame siis ka meie neid Jumalast antud abinõusid ära kasutada ja iga wee ääre külwates ka kõige kaugemad kohad läbi käia, sealjuures kasutades liikumiseks hobuseid, jalgrattaid, raudteed jne. Beremees ei külwa kewadel ainult aeda waid ka põllule. Tahame siis ka meie kui kogudused ja grupid nõnda tegutseda. Wõiks Jumal meile kinkida armu, et wõtaksime igauks oja juurnädalatööst. — „Wäga õndjad olete teie, kes külwate kõige wee ääre...“

A. R.

Arstlik teenimine

(Piibliuurimine)

1. Millisel tingimusel lubas Jumal olla arstiks oma rahwale? 2. Moos. 15, 26.

2. Kas ta kannab hooft meie terwise eest? 3. Joh. 2.

„Taewa majesteet, Jumala Poeg, külastas jeda maailma. Kristus on arstliku misjonärina juurim eeskuju. Tema käis majast majja terwestades haigeid, toites näljaseid, rõõmustades kurbid ja tuues rahu õnnetutele.“ („Medical Ministry“, lhf. 19).

3. Kuidas õjutab sellele Taawet? Laul 103, 3. „Lugedes Jumala sõna näeme, et Kristus ühendas arstliku misjonitöö oma teenimisega.“ (Sealjamas, lhf. 246).

4. Kui lähedas ühenduses on keha rawimine pattudest wabanemisega? Mark. 2, 1—11.

„Ewangeeliumitöös ei tohi kuulutamine ja rawimine olla lahutatud teineteisest.“ „Ministry of Healing“, lhf. 141.

5. Kuidas ühendas Kristus oma elus arstliku misjonitööd? Luuk. 4, 40.

„Oma töös haigete heaks Kristus seisab maailma ees suurima arstliku misjonärina, keda ial tuntud.“ („Medical Ministry“, lhf. 194).

6. Kuidas õpetati jüingreid järgima tema eeskujule? Matt. 10, 7, 8.

„Oma eeskujuga ta näitas, et arstlik misjonitöö ei pea mitte ajendama ewangeeliumikulutamist, waid see tuleb ühendada teisega.“ (Counsels, lhf. 528).

7. Milline ülesanne anti neile seitsemekümnele? Luuk. 10, 8, 9.

„Arstlik misjonitöö peab käima ewangeeliumikulutamise eel.“ („Ministry of Healing“, lhf. 144).

„See töö on üks, mille kaudu tõe leiab jissepääsu igale poole.“ („Counsels on Health“, lhf. 392).

8. Kas algkogudus jattas arstliku misjonitööd? Apt. 5, 16; 8, 5—8.

„Kristus käskis oma kogudust teha sama tööd, mis tema tegi.“ („Counsels on S.“, lhf. 529.)

9. Milline koht on arstlikul misjonitööl ülejäänute koguduses? Keef. 58.

Arstliku misjonitööga peab alustatama iga sennas („Medical M.“, lhf. 322). „Oleme jõudnud sellesse ajasse, kus iga liige peaks tegema arstliku misjonitööd.“

Dr. F. C. Schone.

Kava

misjoniväewal, 4. aprillil.

1. Awamine (üldlaul ja palwe).
2. Muusikaline ettekanne (foori-, soolo- wõi pillilaul).
3. Aruanne eelmisest misjonitunnist.
4. Aruanne liikmete misjonitööst märtsikuul.
5. Läbielude jutustamine.
6. Suurnädala misjonitõne wõi piibliuurimine („Arstlik teenimine“).
7. Ette lugeda artiklid „Külw iga wee ääre“ ja „Suur ülesanne“. (Leida jamas lehes.)
8. Kõigile jagada wälja juurnädala lehed ja viitkonnad.
9. Koorilaul.
10. Lasta mitmeid palwetada juurnädala töö pärast.
11. Lõpplaul ja palwe.

Suurnädal algab 5. aprillil.

Suur ülesanne tähtsal ajal

„Siis läkitas Sanballat ja Resem käjud mu juure, ja käskis ütelda: „Tule, et me ühtlasi kokku saame ühte külasse Dno orgu.“ Aga nad mõtlesid mulle kurja teha. Aga mina läkitasin käjud nende juure ja ütlesin: „Ma olen suurt tööd tegemas, ja ma ei wõi mitte alla tulla; mispärast peab töö jääma seisma, kui ma seda maha jätan ja teie juure alla tulen?“ Ja nad läkitasid seda wiisi neli korda minu juure, ja ma wastasin neile sedawiisi.“ Neemia 6, 2—4.

Juuda rahwas, kes oli Baabelist tagasi tulnud kodumaale, ehitas üles oma linna, kui Neemia rahwajuhina sai kutse Jumala rahwa wastastelt tulla nendega läbirääkimisi pidama. Waenlased loomulikult ei tahtnud, et töö oleks edenemud ja et linn oleks walmis ehitatud. Nad püüdsid kõigiti tööd takistada. Kui see neil ei õnnestunud jõuga, siis tarwitasiwad nad kavalust. Nad tahtsid Neemiat töö juurest ära meelitada, tema tähelepanu mujale juhtida, teda kõrvaldada, wõi tema kui juhi wäärtuse rahwa silmis alla kiskuda. Neemia mõistis waenlase kavalust ja ütles seepärast otjustawalt: „Ma teen suurt tööd ja ma ei wõi tulla alla. Miks peaks töö seisma jääma, kui ma alla tulen?“

Neemial ja teistel juhatajatel oli Jumala töö juurusest õige arusaamine. Nad hindasid seda kõrgelt. Õige hinnang Jumala tööst andis neile tahte, julguse, waimustuse ja püsivuse selle töö tegemiseks. Harilikult on meie tublidus ja hool tingitud töö tähtsusest ja wäärtusest meie jaoks. Issanda riigi ülesehitamine on kõige suurem ülesanne siin maailmas. Kõik teised jääwad selle warju; neil on nii palju wäärtust, kuiwõrd nad on seoses lunastusplaani täidewiimisega. Kolmeingli-kuulutus on otjustawa tähtsusega maailmale; selle kuulutuse wastuwõttust oleneb igaihe igawene saatus. See kuulutus peab tõe ewangeliiumivalgele tooma, inimesed walest ja patust wabastama ning nad ette walmistama ilma weata ja laitmata Jumala palge ette jäämiseks. Adwenttkuulutusel on palju suurem tähendus ja ülesanne kui Neemia ja tema rahwa töö Jeruusalemma ülesehitamisel. Ometi tundis Neemia, et Issandad oli annud tema kätte jäärase suure ülesande, millest ta ei tohtinud lasta ära pöörata oma tähelepanu ega seda katkestada. Tema tahtis olla ustarw kõiges.

Kuigi Jeruusalemma ehitamisel, millel oli ainult kohalik tähendus, rahwa siidamed olid täidetud armastusega ja meeled julgusega, ja nad tegid hoolega oma tööd, palju enam peab Jumala rahwas tänapäew, selle ülesandeks hoiatada terwet maailma, seisma oma ülesande kõrgusel ja mitte ära wärsima tõe lewitamisel. See on kõigefõrgema

suur arm, et ta on awanud meie filmad nägema tõe ja on meid wälja toonud oma imeliku walguse juure, „et meie wõiksime teisi Jumala au tundmisega Jeesuse Kristuse palge sees walgustada.“ 2. Kor. 4, 6. Jumala laste suur hädawõht seisab selles, et nad ei hinda Issanda suurt armastust ega mõista, kui suure tähtsusega töö ta on annud nende kätte. Ode White sullest loeme järgnewa Issanda üleskutse: „Minu süda walutab kui mõtlen, kui wähe meie kogudused tunnewad oma pühalikku wastutust Jumala ees. Mitte üksi jutustajad pole sõdurid, waid iga mees ja naine, kes on Kristuse sõjawäe nimistus; ja kas on nad tahtlikud wõtma endale sõduri oja, nagu Kristus andis neile eeskiru oma ennastalgawa ja ohwri-meelse eluga? Misjuguist enesalgamist on kogudus kui terwil näidanud? Nad on ehk rahas annetusi annud, aga iseennast on nad tagasi hoidnud.“ Gener. Konv. Bulletin, 1893., lk. 131. „Mulle näidati, et Jumala rahwas wotab mõnda wõimalust, — juundiwat wäge, mis peaks neid haarama. Nad saawad pettuma, sest nad on waleseisukohal. Nad peawad tegutsema, nad peawad ise tööst kinni hakkama ja tõsiselt kiwendama Jumala poole iseeneise tõsiselt äratundmise pärast. Sündmused, mis meie ees aset leiawad, on küllalt tähtsad, et nad peaksid meid üles äratama ja tõe wajutama kõikide siidametesse, kes tahawad kuulata. Maailma lõikus on pea küps.“ (Tunn. 1., lk. 261.)

Tänapäewne Suurnädal on warsti käes. Jumal ise annab meile kätte wõimalused, kuidas tema jaoks töötada. Ta ei wota meilt midagi wõimatut. Omas suures halastuses tahab ta, et meie peame olema Kristuse kaastõelised. Juba aastate wiisi on Suurenädala plaan annud auhisi tagajärgi Jumala tööle. Need on ühised plaanid üle maailma, sest adwenttkuulutus on ka jamane kõikjal. Kes armastab seda tõe, see ühineb ka rõõmuga töös ette pandud plaanidega, mis on wälja töötatud juhatuse poolt. Suurnädal peab saama selle tõttu dieeti suureks, et siis kantakse tõe maailmale. Raamatute ja kuukirjade kaudu wiiwad meie ustarwad õed-vennad walguist inimeste kodudesse.

Meie kirjandus on seda wäärt, et seda soowitada ja lugeda; ta on kõige parem maailmas. Selle lewitamisel ei tohiks keegi tunda häbi. Kui me häbeneme Kristuse tõest, siis tahab tema ka meist häbeneda oma tulekul.

Wool rõõmsama ja julgema meesega wõime Suur-nädala tööd teha selles teadmises, et siisetulek kirjandusmüügist läheb Issanda riigi ülesehitamiseks. Suurenädala siisetulek läheb, nagu waremgi, kirjandustöö, arstliku misjoni ja hari-dustöö (koolid) ülesehitamiseks. Need tööharud

on jeda võrd olulise tähtsusega, et nendeta ei ole mõeldav töö üldine edu. Käesoleval aastal on meil ka Eestis faks suur ettevõtet, millele peame mõtlema: palvela Narvas ja misjonikool. Narvas on juba plats valmis ja ka natuke ehitamiseks raha, kuid jeda on veel vähe, et läbi viia ehitust. Narva kogudus on õigustatud saama palvela, kuna nende praegune ruum ei võimalda enam sinna jäämist. Kindlasti peame ka väljast saama abi, aga me peame oma osa tegema enne, kui võime loota välisabile. Me teame, et meie häda mõistetakse väljaspool, aga me usume, et jeda ka liikmed kodumaal kõige enam aru saavad.

Meile valmistab heameest ja äratav tänutunnet Jumala vastu tõsiasti, et oleme võinud teha haridustööga algust kodumaa pinnal. Meie kool töötab heas vaimus ja edukalt, kõikidele puudustele vaatamata, mis kaasnähetena võivad estile tulla sellise ajutuse algamisel. Me peame kooli praegust tegevust ülal pidama ja mõtleme ka kindla ajupaiga omandamiseks tulevikus. Nii on

meil mitmekordselt põhjust toetada eelseisva Suurenädala tööd.

Õdventsiikumise ajalugu jõuab lõpule, aga tema viisi jääb igavesti. Kas tunnete selle suur tähtsust? Kui meid waenlane tahab takistada töös ja meid kõrwale kutsuda, nagu Neemiast, kas suudame ütelda: „Meil on suur ja tähtis töö teha, kuidas võime sellest lahuda.“ Waenlane püüab mitmeti meie meeli juhtida walesuunas. Maailma-armastus, ükskõiksus, rahulolematus, lahmeeled, walemõtted, — need võivad pöörata meie tähelepantu mujale, mille tõttu jääb tegemata Ista töö. Me ei pea laskuma waenlasega läbirääkimistesse, sest meil pole selleks aega.

Igaüks on kutsutud tööle, samuti nagu igaüks on kutsutud Kristuse kaaspärijaks. Kes käiwad Jeesuse waimus siin tema jälgedes, need käiwad ka igawikus tema järele kuhu ta iial läheb. See pärast: Veel üks pisut palgehigi, veel üks pisut piiraidki, lootuses siin külwame.

G. Ren.

Õige alus jumalateenimiseks

Piibliuurimine

Kui lunastus on inimese juures ajat leidnud, siis on sellest inimesest saanud teener. Ebr. 9, 14. Südametunnistus on Kristuse were läbi puhastatud furnud tegudest, ning on seeläbi muutunud kõlbulikeks teenima elawat Jumalat.

Rõnda on teenimine elu, milleks me oleme ka kutsutud, kõrgeim, õilsaim ja pühim elu. Jlm. 7, 3.

Õdventkuulutus kannab wilja, ta toob estile teenreid, kes sõnakuulelikult täidawad oma Ista janda käsku. Nad muutuwad „tarfades“ ja „ustawateks“ julasteks, ja Ista jand kiidab neid jäärastena. Jlm. 14, 12; Matt. 24, 45; 25, 21.

Kuidas hindab Kristus niisuguseid julaseid. Milleni wiib jäärane teenistus? — Joh. 12, 26.

Mis on suurim au, mis üldse võimalik saawatada? — Mark. 10, 43. 44.

Millisel kõrgel seisukohal asus Kristus? — Mark. 10, 45.

Milline kindel ühendus oli Kristuse ja Ista wahel? — Jees. 42, 1.

Mis ühendas Kristust tema jüingritega? — Lmk. 22, 27.

Mis ühendab meid Jumalaga, kui meis awalduub teeniw waim? — Joh. 15, 14. 15.

Milline omadus teeb meie teenimise Jumala juures wastuwõetawaks? — 1. Kor. 13, 13; Gal. 5, 13. 14.

Kas on meie teenimisel Jumala wõi inimeste ees mingit wäärtust, kui meil puudub ühendus Kristusega? — Joh. 15, 4. 5.

Mis on wäärilise teenimise oluline tingimus? 1. Kor. 15, 58.

Kuidas kirjeldatakse lunastatute rõõmu? — Jlm. 22, 3. 4.

Kas Jumal paneb tähele meie teenimiswalmit olekut siin maa peal? — Jlm. 2, 2. 9. 13. 19; 3, 1. 8. 15.

Mis õhutab meie eimest armastust, mis kipub jääma külmaks? — Jlm. 2, 4. 5.

Igal inglil taewas on oma ülesanne ja töö. „Eks nad kõik ole teenijad waimud, wälja läkitatud teenimiseks nende pärast, kes peawad õnnistuse pärima?“ Ka igal liikmel koguduses on oma ülesanne, mis temal tuleb täita. Kui mõni liige meie ihus tõrgub oma ülesande täitmisel, kuidas see mõjuks meis? Kuidas wõib jäärane liige saada terweks ja täiuslikuks? — Ebr. 10, 24.

W. T. Bartlett.

Loe Pühakirjast!

Kui oled ahastuses, loe 27-dat laulu.

Kui ei ole raha, loe 37-dat laulu.

Kui oled pettunud inimestest, loe 1. Kor. 13. peat.

Kui inimesed näiwad olewat kurjad, loe Joh. 15. peat.

Kui oled kaotanud julguse, loe 126-dat laulu.

Kui sulle näib, et maailm muutub sinu silmis wäikeseks ja sa ise juureks, loe 19-dat laulu.

Suleb hoida terwist ja mitte karta haigust

Märkmeid terwishoiu-numbri kohta

Ülalnimetatud juhtmõte on hea terwise eestitsemine. Selle täitmisega oleme teinud kõik, mis on meie võimuses ja mis üldse vajalik.

Need sõnad paistavad olewat üsna harilikud sõnad, siiski nende mõte on suur ja neist arusaamine raske. Wähesed on neist täiesti aru saanud. See põhimõte vajab juurt selgitust. Selle selgituse jhtte kannab ka tänapäevane terwishoiu-number.

Selgust jelles põhimõttes on tarwis jelleks, et mitte sattuda äärmusse. Maailmas elunautijad ei hoiu oma terwist ja põletawad ennast läbi. Meie aga võime oma terwist hoides rikkuda oma terwise, ja nimelt meie terwisehoidmine võib muutuda liigseks haigusekartuseks. Igal sammul mõeldes kahjulikkusele me pikapeale hakkame uskuma enesel haiguse olewat, usume kas oma keha rikut või nõrkust. Sedawiisi terwist hoides just walmistame oma keha ette haiguse jaoks. Seepärast ütleb ka õde White, et 90% kõigist haigustest on tingitud meeolest. Niisiis, kui me seda tõde täiesti ei mõista või ei püüagi mõista, siis tarwitame kurbasti oma piiblikliku toitumismuendust.

Wajadust silmas pidades oleme hankinud kirjutused parimatest asjatundjatest arstidest.

Dr. P a a s kirjutab terwise ja haiguse mõistmisest, kui ettevaatlik peab olema haiguste juhtes ja kui julge peab olema ühtlasi haiguste juhtes, — kuidas hea terwis seisab meie võimuses. Ei ole üldse olemas nii tarka, kelle tähelepanu ei oleks enam tarwis võita nende teadmistega.

Dr. K i r s c h e n b e r g selgitab, millised asjaolud takistawad inimese kehaliste ja waimsete võimete arenemist, ja kuidas takistused ületada, et saada olla see, mis tahetakse olla. On selgitatud närwilisuse, andewaeuse, jaamatuse põhjusi. Kui inimene jõuab enese üle täiesti selgusele, siis tal ei olegi raske soowimatusest wabaneda. On nii palju waewa ja häda, mida inimene ise teadmatult tekitab. Me tahame ju inimest aidata ja tema piina fergendada!

Dr. L i i n käsitab mitmeid talwehaigusi, annab tarwilikke juhatusi nendest hoidumiseks ja nende rawimiseks. Kuna gripi-taud on kollitanud igal aastal ja ka tänapäev, siis on teadmisel igas ühele tingimata tarwilikud.

— Suwileks terwistekindlustamiseks ja parandamiseks on toodud õpetus päikesewannide wõtmisest. Kasutades ära päikese, on meil määratu kapital terwise kindlustamiseks.

Mr. U n d r i t s annab ülihuwitawa selgituse otstarbekohasest toitumisest. Me võime nende andmete põhjal eksimatult arvutada paraja toiduhulga, et ei jõöks liig palju ega ka liig wähe. Toi-

tumisest oleneb juuresti terwis, seepärast olgu toitumine terwislik.

— Veel leiame loetelu arstunntaimedest ja õpetuse nende kasutamiseks. Need kaks lehekülge awawad meile looduse tema rikkalike terwislike waradega. Taimedest võib tõesti saada parima abi wähiha kuluga. Kui ainult osata tarwitada.

Dr. F ü r g e n s o n toob kooliarstlike andmeid ja kriipsutab alla kuidas laste terwist hoida. Ükski wanem ei tohiks olla ükskõikne laste terwise juhtes. Laps vajab teadmisi ja terwist, ning seda juudab anda ainult teadlik wanem. — Veel on lastele endile lugemiseks mõningaid kasulikke juhatusi ja waatlemiseks õpetlike pilte.

E. N e y artikkel on otsejelt hinge jaoks, et inimest wiia enesetundmisele ja Jumalale andumisele. Et inimese hing oleks terve, päästetud kurbast. Pealegi terve hing hoiab terve keha ja ümberpöördukt.

— Lõpuks on veel artikkel tõelisest ilust. See kirjutus peaks võimaldama nii mõnelegi tühjale hingele järelemõtlemist, — tahaks olla tõukeks inimesele eluwiisi parandamiseks.

— Kõikuvõttes tuleks ütelda, et jisu on terwiduste tõttu algusest lõpuni huwitaw ja kõitew. Seda numbert on tarwis meie enestele kui ka meie kaasinimestele. Selle abil võime teha suure arstliku misjonitöö. Ujun, et waewalt keegi süttab ära pakkumise ja loobub ostmast.

Olgu veel mainitud lehe wäljumist. Ta on rikkalikult illustreeritud ja kahes wärwis. Kaanel esinewad terwise sümbolina kaks noort nägu päikesekiirte sätas. Kaanepildi kohta ei tohiks kellelgi tõusta küsimust, miks ta ei ole loomulik, sest see pilt ei ole mitte üleswõtte waid maal, millega on wäljendatud mõte. Kaan iseenejst on meeldiw.

S. P.

Ainult wähesed mõistawad, milline wõim on meel keha üle. Paljud haigused, mis inimesi tabawad, on põhjustatud meelelaadist, ja neid saab parandada ainult siis, kui meel saab terweks. On palju enam meelehaigeid kui me endale kujutleme.

Meelehaigeid on igal pool. Üheksa kümneidiffu kõigist haigustest, mille all inimkond kannatab, on tekitatud meelusest.

Julgus, lootus, usk, kaastunne, armastus edendawad terwist ja pikendawad eluiga. Rahulolew ja rõõmus meel on terwis kehale ja jõud hingele.

E. G. W.

Mitmesugused wabandused.

„Mul pole aega.“ — Sulle kuulub kõik aeg, mis on üldse olemas; küsimus on ainult: kuidas ja kasutad oma aega? Poul Dunbar, neger-huuletaja, annab meile järgnevate ribadega tähtsa õpetuse:

„Issandal oli minu jaoks töö, kuid mul jälle niipalju teha, et ütlesin: „Issand, Sa waata kedagi teist, wõi oota, kuni ma olen lõpetanud oma tegemise.“

Ma ei tea, kuidas Issand sai sellest üle, kuid paistis, et Tema asi läks edasi; aga mina tundsin oma sügavas südames, et olin Tema vastu effimid.

Ühel päeval ma wajasin ise Issandat — just Tema abi. Aga Ta ei wastanud mulle üldse, ainult kuulsin Teda ütlevat oma kaebavas südames: „Reeger, mul on wäga palju teha; sina waata kedagi teist, ehk oota, kuni olen lõpetanud oma töö.“

Kui nüüd on Issandal mõni töö minu jaoks, siis ma ei püüa kunagi põigata kõrwale. Mul langeb käest mis on, ning teen oma hea Issanda töö; ja minu toimetused — kas mingi edasi wõi seisku, kuni olen lõpetanud oma Meistri töö.

Keegi teine ei saa täita seda ülesannet, mis Jumal on määranud mulle.“

„Teised wõiwad teha seda palju paremini.“ — Wõib-olla, et nad wõiwad. Kuid ükski ei saa teha just sinu erilist tööd ega sina jaa sealjuures olla wabandatud. Need, kes esimestena olid kutsutud õhtusöömaajale, palusid wabandust (Luk. 14, 16—24). Selle nad ka said. Ka sina saad wabanduse, kui seda tingimata soowid.

„Ma ei taha kanda wastutustunnet, et pean olema kohal igal hingamispäeval.“ — Miks ei peaks ja olema igal hingamispäeval oma kohal, wälja arwatud, kui oled kehaliselt haige? Wõimust wõtab tõsise hingedearmastuse puudumine, samuti ka isikliku wastutuse hindamise puudumine — ei tunta küllalt ükskõiksuse tagajärgi, mis just wiibki kõrwale wastutustundest, mis puudutab igat perekonda, kes on ühenduses hingamispäewakooliga. On juur eesõigus „olla kutsutud“, et teha teatawaks ewangeeliumi, ilmutada Jeesuse armastust kas laste-grupile, noortele wõi wanadele, kes tulewad hingamispäewakooli, soowides juhatust waimulikult eluks. Paljud on jäänud waimulikude asjade vastu ükskõikseks seepärast, et on harjunud wiisi järele wabandanud, kui neile on pakutud mingisugust armastustööd.

„Mulle ei meeldi hingamispäewakooli juhataja, ja ma ei taha õpetada seepärast, et tema

juhhib seda tegewust.“ — Kahtlemata on see isiklik halbaksapanemine! On ta sulle mõnikord teinud ülekohut? Oled ja kunagi talle ütelnud, et ta sulle ei meeldi? Ja miks mitte? Kui h.p. kooli juhataja oleks ka täiesti waleteel ja sina laitmatu õige, mis on siis sinu kui kristlase kohustus Matt. 5, 23. 24. järele? Kas ja kunagi palwetad Meie Issa palwet? Wõib-olla, et ja kardad seda teha. Miisuguses meelsuses ja ei peakski kindlasti õpetama, isegi mitte siis, kui praegune h.p. kooli juhataja astuks tagasi oma ametist — enne pead selle asja tegema heaks oma südames. Ülaltoodud punkt on tõeline läbielu. Effimine siin rihub ära kõik sinu töö, ükskõik misugune see ka oleks. Tegewuse ja wiiside mittemeeldimine kui ka isiku halbaksapanemine peab saama lahendatud ja kõrvaldatud. Minult Issand wõib meid õpetada, kui kaugele me wõime minna asju oma tahtmise järele kujundamises ja kohtumõistmises teiste üle.

„Õpetamine tähendab mulle juurt waewa ja jõupingutust.“ — Ja, keegi on ütelnud: „Õpetaja toolil on selle mehe järgmine, kes seisab puldis.“ See tähendas kuulatajale juuri jõupingutusi, et jõuda puldini. Et saada muusikaks, maalijaks, adwokaadiks wõi doktoriks, tähendab „palju jõupingutusi“. Kuid need, kes on saanud edu, on weendunud selles, et saawutati on waewa wäärt.

„Ma ei taha piiblit nii palju uurida ja h.p. kooli õppetükki igal nädalal nii põhjalikult õppida.“ — Sa pead õppima h.p. kooli õppetükki igapäew, ükskõik kas oled õpetaja wõi õpilane. Sa nõuad oma toitu üks päew teise järele korrapäraselt, et olla terve ja tegewuswõimas. Samuti ei saa ka sinu waimulik elu tugevneda ilma kohase ja korrapärase toiduta. Tuhanded inimesed ei tarwita ühtki teist süstemaatilist piiblislugemise wiisi peale hingamispäewakooli õppetükkide õppimise. Neile on need päewad, kus nad õppetükki ei õpi, waimuliku toidu puudumise ja nälgimise päewad. Asjaolu, et nälginine on wabalt walitud ja pole mitte wajalik, ei paranda seisukorda põrmugi. Need, kes jätawad hoolimatusest tähele panemata hinge kätendamise taewase leiwa järele, wajawad niisama tõelikult abi kui siis, kui nende teha nälgib toidu puudumisel. Waenlane sumbutab hinge näljapiina nii, et see on inimestele, wanadele ja noortele, enam-wähem tundmata. Seetõttu muutud wajalise taseme saawutamise palju raskemaks, pealegi see asjaolu ei paranda häda. Ka mitte ühe ainsa punkti wõi täpi wõrra.

Kujutlege inimest, kes on kahwatu. kõhn, ja tööks liig nõrk. Ta ei ole haige, waid ta lihtsalt

Singamispäewafooli aruanne IV weerandil 1935

Singamispäewa-foolid	Lüftmeid	Lapfi	Seftmifelt o'awõijaib	Q'awõijate prosent	Wühendus-fondi anded	Sünnipäewa anded	12 hingamis-päewa and.	13 hingamis-päewa and.	Stait anded toffu	Paiju on alatt tohal olnud	Paiju õpinud igap. õppetüüti?	Wõõdun. mee-randid rüstiti b-p-fooli lüftm.
1. Kärbla	8	—	10	125	—	—	3,59	0,95	4,54	6	—	—
2. Tapa	17	—	19	112	—	—	28,20	9,00	37,20	9	9	—
3. Pitawere	9	2	10	111	0,54	—	8,36	1,00	9,90	3	—	—
4. Määri	24	—	26	108	—	—	15,41	3,00	18,41	17	—	—
5. Uija	12	—	12	100	—	—	3,67	0,43	4,10	—	—	—
6. Uija	20	—	20	100	—	—	5,71	3,09	8,80	—	—	—
7. Halliku	10	—	10	100	2,20	—	4,69	1,62	8,51	—	—	—
8. Karja	17	—	17	100	—	—	8,99	3,35	11,84	6	—	—
9. Kullamaa	16	3	16	100	0,20	—	6,73	2,12	9,05	8	8	—
10. Käu	18	—	18	100	—	—	4,74	1,25	5,90	—	—	—
11. Lelle	11	—	11	100	—	—	10,84	2,61	13,45	6	—	—
12. Pefseri	7	—	7	100	—	—	3,31	0,70	4,01	—	—	—
13. Suure-Jaani	24	—	24	100	—	—	12,67	1,49	14,16	—	—	—
14. Järwa-Jaani	30	4	29	97	—	—	16,35	3,00	19,35	—	—	—
15. Jõhwi	16	—	15	94	—	—	21,22	5,97	27,19	—	—	—
16. Paadremaa	18	—	17	94	1,94	3,05	9,93	1,61	16,53	5	—	—
17. Põltsamaa	52	7	49	94	1,30	—	22,12	3,15	26,75	36	—	—
18. Lõrwa	28	9	25	89	—	—	12,81	3,10	15,91	—	—	—
19. Mõhu	17	—	15	88	0,50	—	3,66	0,26	4,42	2	—	—
20. Rakwere	54	2	47	87	—	—	30,42	5,79	36,21	—	—	—
21. Walga	40	3	35	87	—	—	17,80	3,56	21,36	2	—	—
22. Mlawere	7	—	6	86	0,30	—	4,30	1,00	5,60	2	—	—
23. Antsla	20	—	17	85	—	—	12,05	2,38	14,43	17	—	—
24. Wihula	12	—	10	83	—	—	7,01	2,00	9,01	2	—	—
25. Tallinn I	141	7	114	81	—	3,50	140,52	23,20	167,22	40	—	—
26. Otepää	18	—	14	78	—	—	12,44	2,78	15,22	3	—	—
27. Tallinn II	157	13	122	78	—	2,70	157,61	25,45	185,76	44	—	—
28. Jõgewa	26	—	20	77	1,50	—	19,00	3,52	24,02	—	—	—
29. Wändra	8	—	6	75	—	0,08	3,04	0,43	3,55	—	—	—
30. Wiljandi	38	1	28	74	—	—	16,73	6,22	22,95	—	—	—
31. Rastre-Kawastu	17	—	12	71	—	—	14,88	2,35	17,73	—	—	—
32. Ruussaare	30	—	21	70	—	—	13,79	1,90	15,69	4	—	—
33. Tartu	248	21	172	69	—	7,01	199,17	55,45	261,63	—	—	1
34. Lõtri	32	—	22	69	—	—	16,10	2,14	18,24	9	—	—
35. Wõru	34	—	23	68	—	—	20,52	5,78	26,30	—	—	—
36. Sõrwe	6	—	4	67	—	—	0,45	0,10	0,55	2	—	—
37. Nõmme	67	14	44	66	—	—	45,03	10,22	55,25	7	—	—
38. Walla-Kummu	25	—	16	64	—	0,50	9,50	3,44	13,44	14	—	1
39. Saapsalu	21	—	13	62	—	—	12,03	0,80	12,83	1	1	—
40. Narwa	125	8	86	61	—	—	60,48	15,91	76,39	12	—	—
41. Tallinn IV	31	—	19	61	—	—	45,11	11,54	56,65	5	5	—
42. Emmaste	5	—	3	60	—	—	2,00	0,75	2,75	3	—	—
43. Wana-Ruuste	20	3	12	60	—	—	6,16	1,34	7,50	—	—	—
44. Paide	41	—	19	46	—	—	9,52	0,75	10,27	16	—	—
45. Kilingi-Nõmme	20	11	8	40	—	—	3,39	0,76	4,15	3	9	—
46. Koogiste	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
47. Rõõpila	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
48. Palbisti	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
49. Pärnu	127	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
50. Rapla	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
51. Tallinn III	121	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
52. Wiru-Roela	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	1886	108	1459	770/0	8,48	17,34	1082,04	237,26	1345,12	280	32	2

nälgib. Tiigutatud kaastundeist, pakub keegi temale toitu. Nälgiv inimene raputab pead ja pomiseb: „Olen liig tegemuses, ei saa aega süüa.“ Källe pakutakse talle toitu, kuid ta vastab: „Täna, ma ei soovi süüa.“ Kellelegi teisele ta ütleb: „Ma enim sõin küll, kuid nüüd on söömine wana mood, parem teen selle asemel midagi muud.“ Keegi soovib temale, et ta süüski katsuks pisut süüa, ükskõik kuidas. Ta aga vastab murelikult: „Kui ma nüüd ka söön, siis wähe aja pärast olen jellest juba kõik unustanud, sest mu meelepidamine on nii wilets.“ Sead sõbrad räägivad talle tungiwalt ja seletawad arusaadawalt, et kui ta ei söö, siis warsti sureb. Kuid ta vastab: „Sööge teie minu eest; ütlege mulle, kuidas toit maitseb, ja see on siis sama hea...“ Ta lisab weel: „Minu seedimine on wilets ja ma ei tea milline oleks kõige parem söömistwiis.“ Silmates last mängimas, näitab ta wärisewa sõrmega selle poole ja sõnab: „Söömine on lastele; mina olen jõudnud juba oma täie kasvuni; mul pole waja enam süüa.“

Rumalus on see, eks ole? Igatiis tunnistab, et söömine on eluks tingimata tarwilik. Seal pole mingisugust teist teed. See on absoluutne tõsiasi, et kes ei taha süüa, see peab surema. Niisama kindlasti nagu inimene, kes ei söö, kaotab oma füüsilise elu, kaotab ka see, kes loobub osa wõtma taewasest leiwast, kõik oma waimuliku elu. Me võime ütelda: „Mul pole aega Jumala sõna õppimiseks“; wõi „Mulle ei meeldi selle uurimine“; ehk mõni ütleb: „Ma olen jeda põhjalikult uurinud ja nüüd pole mul waja enam õppida“; keegi jälle ütleb: „Ma usun, et kuulutaja wõi õpetaja peaks jeda minu jaoks uurima“; ehk jälle: „Minu meelepidamine on nii halb, et selle õppimisest pole kasu“; wõi: „Ma ei tea, kuidas jeda õppida.“ Niisuguse inimese seisukoht pole mitte wähem rumal kui jelle nälgiva inimese oma. Nagu nälgimisele järgneb füüsiline surm, niisama kindel on ka waimulik surm waimuliku toidu mittetarwitamisel.

F. Blummer.

Kaotused Abessiinias

Kolm rasket lööki on tabanud meie tööd Abessiinias. Need on meie haigla ofaline purustamine pommitamise läbi Dessies, halastajaõe Howig'i jalalu murdumine ja halastajaõe Bergmanni surm.

Mõni kuu tagasi ajalehed töid teate Dessie pommitamise ja meie haigla purustamise kohta. Hiljem saime selle kohta lähemaid teateid.

Meie haiglas Dessies on 16 alalist wõõdit. Wõõbli kõrwaldamise läbi palwelast ja fooliruumidest, kui ka koridori kasutamise läbi me wõisime wõtta rawimisele 60 lamajat haiget. Peale nende oli meil weel igapäew rawimisel 60—90 wäljaswiibivat haiget.

Möödunud aasta 7. detsembri hommikul kell 8 ilmusid Dessie kohale 4 lennukit. Need teraslinnud näisid väga ilusad, aga peagi nad alustasid häwitamistööd, heites linna peale lõhkepomme ja tulistades kuulipildujaiist. Peagi tuli juure weel teisi lennukeid. Lõpuks neid ilmus meie kohale 15—20 ümber. Algas hirmus pommitamine ja tulistamine. Umbes 40 pommi langes haigla maa-alale. Haigla katus purustati, jamuti ka faksruumi haiglas, arsti wastuwõtu-tuba ja ka kõrwalruum. Siseseade, kui ka arstimisriistad purunesid, ja nii põrand ja kõik, mis puust, häwines.

Teine hoop tabas meid õnnetusjuhtumi näol halastajaõe Howig'iga, kellel murdus jalalu. Märkates ähwardawat pommitamishädaohtu, kõik

olid äärmises tegemuses, püüdes asetada haiged kindlasse paika. Õnnetu hüppe tagajärjel õde Howig kukkus kaitsekaawi, murdes sealjuures jalalu. Murd juhtus federluu juurest, kus murduid mõlemad luud. Järgmisel hommikul ta wiidi teisri lennukil Addis-Abebasse; jeal arst ajetas jalaluud dieeti kofku. Nagu teatatakse ta paraneb jõudjasti.

Kolmas kaotus juhtus 10. detsembri hommikul. Halastajaõe Bergmann kannatas lühike aeg ebatindla terwise all ja lõpuks otsustati temal kõrwaldada furgumandsid. Lõikus õnnestus hästi ja kõik näis olevat parimas korras. Siis ilmesid tema juures mürgituse tunnused. Äkki ta warises kofku ja arsti kohalejõudmisel tema jüda lakkas töötamast. Arsti kahetunnilise püüde järele jüda alustas uuesti tegemust, kuid ta ei tulnud meele-märfusele. Raks tundi hiljem ta heitis hinge.

See kurb juhtum mõjus majendawalt wäikelele misjonäride grupile Addis-Abebas. Õde Bergmannil oli wastutusrikas ülesanne. Ta oli õdedeklassi juhataja ja kogu asutuse majanduslik hool-daja. Tema puundumine annab end mõjuvalt tunda.

Meie armjad tööliised Abessiinias wajaavad meie eestpalweid. Usume, et Jumal kuulab meie palweid nende eest, ja õnnistab neid rikkalikult, hoides neid hädaohtlikul ajal terwed oma ameti-kohtadel.

E. D. Dick.

Mitmesugust

Koguduse heategevus

Tallinna heategevusosakond püüab ka tänamatu teha oma parimat, et abistada puudustkannatajaid ja küllastada haigeid. Osakonna tegevust juhiwad õde M. Undritz, M. Kirspuu ja teised. Iga laupäeva õhtul tulla tse kofku aruannete andmiseks ja nõuupidamiseks. Mitmed koguduse liikmed on end üles annud selle osakonna liikmeks ja tegutsenud hoolega. Toidupakid kanta tse wälja puudustkannatajatele; mitmele antakse ka rahalist abi wõi ahjuküti. Samuti küllastatakse ka haigeid ja püütakse fergendada nende seisuforda. Peale koguduseliikmete ja endisest ajast tuntud abiwajajate on uusi aadressisid saadud Linna Hoolekande osakonnast. Õnnistust maitsewad niihästi abijaajad kui ka abistajad. Jumal õnnistagu seda head tööd!

Tabiita on Tallinnas elus. Igal esmaspäewa õhtul käitakse koos ühiselt töötamas ja antakse ka tööd kodu kaasa. Pühapäewal, 5. aprillil, on kawatse l Tabiita osak. ettekannete õhtu. Tulu Tabiita tegevusest on määratud waeste abistamiseks. See hea töö kannab wilja.

Ka teistes kogudustes töötawad heategevusosakonnad ja Tabiita ühingud hoolega. Liit on annud heategevusjummade st toetust kogudustele heategevuseks.

Tabiita on Tallinnas elus. Iga esmaspäewa oma kaasnimestele ja neid ihu ning hinge poolest aidata. Me peame palju enam tegema. Iga ühel tuleb finni haarata temale pakutud wõimalustest ning sellega täita Kristuse käsku. Mis me siin teeme tema riigi üleschitamiseks, see leiab ferd igawikus tajumise.

Kuulutustöö

Talwine kuulutustöö edeneb hästi. Koosolekuid on peetud linnades ja maal. Mitmed küllastajatest on juba ahunud tõe eest wõitlema. Pea on wodata ristimisi.

Tallinnas on ka käimas jaksakeelne kuulutustöö. Talwe läbi on neid koosolekuid püsiwalt küllastatud. Mitmed on hafanud juba Issanda teid otsima ja nendel käima. Geitlastele peetakse koosolekuid kahes palwelas, kus kõnelewad E. Mey ja M. Aug. Lauusfoorid aitawad püüdlisult kaasa. Ühtlasi peetakse koosolekuid Nõmmel ja Keilas. Wiimane kuulub alles esimest forda adventkuulutuse ettekandeid. Rahwas näitab rahuldawat osawõttu.

M. Kallaste töötas mõni kuu Järwa-Jaanis ja seal lähedal maal. Inimesed kogunesid meelselt Jumala sõna kuulama. Mitmed käisid juba koos hingamispäewakoolis. Suurnädala töö tõttu

pidi ta ajutiselt kaste tama oma töö, mis ootab jatkamist.

E. Mägi koosolekud Tartus on hästi küllastatud.

Palwetagem töö edu ja hingede pääsemise pärast!

E. Jannsen — puhkama läinud.

Hingamispäewal, 29. weebbruaril uinus waitsest pikale unele meie kannaegne kaaswõitleja Ernst Jannsen. Koguduste liit ja Pärnu kogudus on temaga kaotanud ühe ustawa ja tegewa kaaswõitleja.

E. Jannseni 60-nest eluaastast oli pühendatud Issandale ja adventkogudusele 23 aastat.

Suur hulk omafleid, kaaswõitlejaid ja sõpru olid teda saatmas wiimsele puhkapaika. Kalmule asetati pärja ka tema töwandja ja kaastõelised.

Sauafõne juhtjalml oli tema elu kohane: „Õnnelad on need surnud, kes Issandas jurewad sellest ajast; tõesti, ütleb Waim, et nemad peawad hingama oma waewast, ja nende teod käiwad nende järel.“ (Isml. 14, 13).

Kadunu wõttis uju wastu 1913. aastal Leningradis. 1917. aastal tuli Gestisse. Oma waranduse, mida ei saanud kaasa wõtta, ta ohwerdas sealse ewangeeliumitöö heaks.

Issanda tõotus: „Mõudke esite Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike peab teile pealegi antama,“ on tema elus täide läinud. Augustes usklike saades kaotas ta hingamispäewapidamise pärast raamatupidaja koha ning oli 6 nädalat töötä. See oli tema uju läbitatsumise aeg. Siis sai ta weel parema koha, kui endise. Pärast seda ei ole ta enam töötä olnud kuni surmapäewani.

Reedel, 28. weebbruaril rahupäewaks valmistudes ta walnistas end ühtlasi waitse hana rahule. Kell 10 õhtul tabas tublit töömieest peaju werejoone lõhkemine. Hinge heitis rahupäewal, kell 12.10 päewal.

Tema mälestused meile on kõige paremad, ja me loodame teda näha õigete ülestõusmises.

J. Daniel.

K. Saknit †

Meile tuntud K. Saknit, läti koguduste liidu tööline ja endine meie unioni kirjandusewangelistide juht on surnud. Ta haigestus tiisikusest 1933. a. Poolas. Haigus rawiti ühe kopsupoole fõrwaldamisega. Nus haiguslõõk tabas teda läinud aasta lõpul, mis ka lõpetas jaanuaris tema elukäigu.

Kauaaegne tööline

Seidame pilgu meie wanima tööliste August Klementi minewikku, kuna ta on jõudnud aumäär-
jesse ikka ning kogudust teeninud juba üle 30 aasta. Tema nimi on seotud adventliikumise algusega
Eestis. Peaaegu kõik adventuslikud tunnevad
teda.

A. Klement sündis 26. augustil 1869. a. Wil-
jandimaal, Pajusi wallas Tapiku mõisa tallmeistri
pojana. Ta kasvas oma kolme wenna ja kahe õe
jeltis. Oma lapsepõlwe kohta ta märgib muuseas,
kuidas ta nelja-aastasena õhanud: „Oh, millal
ma saan küll wiieaastaseks!“ Siis pidi ju saama
„meheks“, milleks ta kujutas oma wanemat wenda.
See näitab kujukalt tema tungi ületada raskused
kiiremast ja tõrjuda takistused warem kui need ise
lahenewad.

1876. aastal wanemad kolisid Põltsamaale.
Seal asutati mõisa lastele kool, kus ka August õp-
pis mõned talwed. Tähtsamaks peeti tööd, ja
nii ta pidi peagi hakkama teenima enesele ülles-
pidamist karjaskäimiseega.

10-aastaselt saades suri tema isa. Kaks aastat
hiljem asuti elama Narwa, kus ema abiellus
teiskordsest. Müüid astus August ellu juba iseseis-
walt, nimelt läks tööle tetruswabrikusse. Sellest
ajast on tal jäänud kibedad mälestused. Ta loeb
tihti oma läbielu sõrmluseks apostel Pauluse läbi-
elu 2. Kor. 11, 24. põhjal, ja kirjab: „Bekka sain
tihti rohkem kui palka.“

17-aastasena ta siirdus Wenemaale, Lenin-
gradi kubermangu, kus asus tööle lauawabrikusse.
1891. aastal tuli tagasi Narwa.

Samal aastal ta abiellus. Ta sai uskliku naise.
Seda oli ta soovinud ja selleks Jumalat palunud.
Nii oli naine temale tõuseks ümberwõormisel. Eriti
õde Klement püüdis tol ajal sügawama tõetund-
mise järele.

Warstigi saabus Niiast Narwa esimene eestla-
sest adventist, kes hakkas siin kuulutama igawest
ewangeeliumi. Esimesena aga kuulis õde Klement
adventkuulutust wend Wildgrube suust. Peagi ta
oli walmis ristimiseks. Takistuseks oli ainult
August, kes siis oli weel usulehtide wastane.
Siiski ristimiseaja saabudes ta läks ja raius üegi
kohta Narwa jõe jäässe.

Esimest kord kuulis wend Klement advent-tõde
Laanieli 7. peatükki üle. Koosoleku lõpul ta pidi
waid ütleva, et see kõik on tõde. Müüid algas ka
juba misjonitöö. Ta wõttis piibli ja läks jahu-
wesikisse „jutlust ütleva“ jama kirjatohja üle.
Selle kohta ta lausub ise: „Ma mõtlesin, et nad
kohe aru saamad, niipea kui kuulewad.“ Mehed
aga hakkasid wastu waidlema. Peagi mindi hinga-
mispaerwiti turu peale, et tutawatega juttu saada
ja tõde selgitama hakata.

Kolm kuud pärast õde Klementi ristimist järg-
nes wend Klement. Ta ristiti Wenemaa põllu esi-
mehe wend Kehde poolt 1905. aastal.

Warsti pärast jeda ta waliti Narwa koguduse
wanemaks ning ta hakkas kalamehe-töö kõrwal ka
kolportöörima, tellides kirjandust Saksamaalt.
Üldse sai ristitud kogu kuue aasta jooksul, millal
wend Klement oli koguduse wanemaks, ligi
70 hinge.

1910. aastal määrati wend Klement piiblitööle
Wolosowa linna. Hiljem töötas Pärnus. 1915. a.
Kurelaares olekul mõisteti wennad Klement ja
Rebane segaste aegade keerises Siberisse asumis-
sele. See oli raskemaid aegu tema elus. Teda
paigutati poolsteijeks aastaks Kanawalowi walda.
Seal wend Rebane haigestus raskesti tüüfuselt. Ei
aidanud mingid rohud ega abi. Wiimases hädas
läks w. Klement otsima õli, et sellega niibli põhi-
mõtte kohaselt wõida haiget, kuid kogu külas polnud
jeda leida. Tulnud tagasi, ta pöördus Kõigewäge-
wama poole palwes. Warsti tundis w. Rebane
end kergemana, ja nii saatis Jumal ise abi meie
palwete peale. Waewalt oli w. Rebane saanud
terweks, kui ka w. Klement ise pidi läbi tegema
raske tüüfuse.

Reisudel saadi kannatada äärmist waeiwa. Si-
beri suure külma juures maršiti sõdurite toorel
kohtlemisel pikki teid. Wagunis olles aga kannatati
raudahju paistel hirmsat kuumust. Waesed
wangid, kelle käed olid raudades, ei saanud ka oma
passe kasufaid seljast heita. Käristati siis käise
õmblused lahti ja nii wõidi wähemalt üks käsi wa-
bastada kasufast.

Usumisel otsisid Klement ja Rebane enesele
tööd ja teenisid nii mõnegi kopika raha, kuna tei-
jed wangid forratult ümber hulkusid.

Revolutsiooni saabudes kuulutati amnestia
kõigile poliitilistele süüdlastele, nende hulgas ka
meie wendadele. Komiteest anti tasuta sõidupilet
kodukohta.

Nii leiame w. Klementi jällegi kodumaal, Tal-
linnas, kus ta 1919. aastal õnnistati jutlustajaks
w. Sproge poolt. Warsti pärast jeda ta rajab
üksiteise järele kogudused Põltsamaal, Wõrus,
Antslas, Jõgewas ja Tõrwas.

1923. aastal määratakse ta Tartusse. 1924.—
—1927. aastal ta töötab Walgas ja Kilingi-Nõm-
mel. 1927. a. sügisel asub Tartus palwela ehitamise
juhtimisele. 1930. a. määratakse ta tööle
Wiljandisse, kust järgmisel aastal üle kolib Tal-
linna. Siin juhatab ta 1933. aastal palwela ehi-
tustööd Belgulinna linnaosas.

Sügisel 1934. leiame Klementi jälle Wiljan-
dis, kus asub praegugi.

Loodame, et armas Jumal kroonib weelgi
eduga tema wanu päewi.

Th. J.

Meie juniorid

MW junioride osakonna tööle pandi Eestis alus pärast möödunud konverentsi. Sellel konverentsil avaldasime noortelugemise waral, et meie liidus on sajan-deid noori, kes pole tulnud liikumise liikmeks. Need on kõik meie liikmete lapsed.

Juba aastate eest on General-Konverents wälja töötanud junioride töö- ja õppetawad ja ilmutanud neid raamatuis „The Junior Manual for Missionary Volun-teers Workers“. (Seda raamatut wõivad junioride juhid liidu kaudu tellida. Sellest tegime wäljawõtteid ja awal-dasime möödunud aasta wiimases [punasel ja roheli-sel] „Subistes“. Ka neid on weel piiratud arwul liidust saada.)

Mitmed noorsoo-osakonnad on wiimasel ajal ellu kutsunud junioride osakonna. Liikmete wanadus on 8—16 aastani. Esmesena Tartus 30 liiget, siis Tõrwas 10 lii-get, Tallinnas 1. ja 2. kofku 35 liiget, Tallinn 3. 15 liiget ja Rõnne 25 liiget. Samuti on mitmel wäiksemal oja-konnal mõned junioride liikmed. Wiimasel reisiril Rak-weres ja Narwas pidasime nõu, kuidas nendes kohtades teha sedasama, ja ma loodan warsti teateid saada, et ka neis kohtades on asutatud junioride osakonnad.

Mida meie juniorid õpivad? Siin ühe koosseisu aruanne: 1) Apgauslaul, 2) Junioride käsu ühine üles-ütlemine, 3) Palvus, 4) Aruande lugemine, 5) Skorian-dus wäikese kassapidaja korraldusel, 6) Misjonitöö aru-annete kogumine, 7) Hommikwalwe salmi ülesütlemine, 8) Piiblitund, 9) Junioride jutlus, 10) Juniori ideaa-lide ja astmete teadmiste õppimine ning eksamitele ette-walmistamine, 11) Eõlmede õppimine, 12) Lõpulaul, 13) Juniori töötuse ühine ülesütlemine, 14) Palvus, 15) Mäng wõi seltskondlik jutlemine.

Siit näeme, et ühel päewal on peagu wõimata kõiki asju läbi wõtta ja nii õpetajad oma äranägemise järele teewad murdatusti. Peale nende õppeainete, juniorid wõiwad weel teha kirjatoid osakonna albumile, wõiwad korraldada käsitöö-õhtuid jne.

Junioride osakond koosneb ainult koguduse liikmete lastest. Erakorralisel juhtumel on liidu noorsoo-osakonna juhi loaga wõimalus ka piiratud arwul teisi lapsi sekka wõtta. Kõik MW osakonna liikmed kantakse noorsoo osakonna nimistusse ja antakse liidule aru nende tegewu-dest ja liikmete arwust igakuisel sinisel noorsoo-osakonna aruandel. Seda palume tingimata teha k ä e s o l e w a w e e r a n d i l õ p u l, et saaksime selge pildi meie junioride arwust. MW liikmed saawad selle-kohase liikmekaardi liidust.

MW liikmed wõtawad osa noorte lugemiskursusest. Tänuwü lugegu „Sõbra“ astmele eksamisooritajad raa-matu „Widewiku wõsted“ wõi „Kriisilase usurännak“. Teise aasta lugemiskursus „seltsilise“ astmele soowijatele on raamat „Looduse eesküü ja elu“.

Junioride juhid pidagu täpsalt kinni Generaal-Kon-verentsi MW õppetawadest, millised awaldatud ülal-nimetatud „Subistes“. Argu tehta gu e n n e e k-

sameid, kui kõik kawa ja sõlmed on selgeks õpitud. Eksamidäewast teatagu liidu noorsoo juhile, kes siis wõimalusekorral ka eksami-tele tuleb. Ainult need eksamisooritajad, kes on meie poolt esitatud kawa järele eksamineeritud ja seda oska-wad, saawad kõrgemale astmele ja ainult neile annab liidu noorsoo juhatus sellekohase märgi.

Pühapäewakooli ja MW osakonda ei pea ära wabe-tatama. Esmene on wõõraste laste ewangeliseerimiseks, wiimane meie liikmete laste kasvatamiseks ja advent-perre juhatamiseks. Ei pea ka wõetama MW kawa pühapäewa kooli kawasse, see wõtaks huwi junioridelt olla omaette kawaga MW osakonna liikmed.

Tartus töötawad nii pühapäewakool ja MW oja-kond täiesti eraldatud. Esmesil on nimistus 70 last wõõrastelt ja MW osakonnas 30 adventwanemate last. On aga pühapäewakoolil waja tublimaid jõude etteannete-koosselekuks, siis juniorid oma käsu ja töötuse põhjal on walmis alati teenima ja aitama.

MW osakonnal on hingamispäewakoolis junioride klass, mida juhib MW õpetaja ja abid. Samuti pe-takse hingamispäewal junioridele eraldi jutlusi, eriti siis, kui jutlustajal on kawas jutlus, millest juniorid ei suuda weel aru saada. 13. hing. päewal juniorid esinewad ko-guduse ees oma kawaga õppetüki teemal.

Tartu junioride esimene eksam oli möödunud kuul. Eksameid sooritasid tabel korral kofku 13 juniori. Üle-äämuile teha weel kolmas eksam ja siis saawad „Sõb-rad“ oma märgid ametlikult kätte.

Kui saabub konverents, siis tahame meie armsaile wanematele ja liikmetele üle maa esineda MW kawade ja plaanidega. Loodame, et paljud juniorid konverent-sist osa wõtawad.

Soowin palju Jumala õnnistusi ja edu junioride juhtidele ja kõigile junioridele.

Ed. Mägi.

Juniori eesmärk: Adventkuulutuse wiimine kogu maailmale selle rahwapõlwe ajal.

Juniori motto: Kristuse armastus sunnib meid.

Juniori töötus: Jumala armuga — tahan olla pu-has, lahke ning diglane; tahan pidada juniori käsku; tahan olla Jumala teener ning inimese sõber.

Juniori käst: Juniori käst tähendab mulle: 1) Jäl-gida hommikwalwet. 2) Olla aus. 3) Koolitseda oma ihu eest. 4) Olla tasane ning otsekohene. 5) Olla wiisakas ja sõnakuulelik. 6) Korraldiku ülalpidamist Jumala kojas. 7) Olla rõõmus. 8) Teha Jumala tööd.

Elulisi mõtteid

Eraldus — õige tee

On loomulik ja inimlik hoiduda suurema hulga poole. Kuid Jumala tee on eraldatud laiaist teest. Kergem on lasta end weewoogudest kaasa kiskuda, kui vastu wett ujuda; kergem on läia juure hulgaga laial teel, kui üffi rühkida kitsal rajal. Jumal tahab äraeraldatud rahwast; ja iga ühe, keda ta armastab, wiib ta üffilduse waikusesse. Kõige paremad inimesed on olnud üffildajad mõitlejad.

Juba Noa seisis üffinda, kui ta ehitas laewa; Abraham oli üffildane rändur ja Jumala teenija tehet jumalafartmatut ümbrust. Ka Daaniel, Geelias ja Jeremia elasid ja mõitlejaid üffinda, lahkus kurjast maailmast. Paulus pidi kirjutama: „Mad jätsid mind kõik maha.“ Ja Jeesus — ta oli üffinda, rahwast walesti mõistetud ja hüljatud. Ta rääkis oma jüngritele kitsast teest, ja et wähe on neid, kes seal käiwad.

Ka tänapäew on waja neid, kes on üffildajad, ustayad mõitlejad, kellel on julgust, hoolimata oma ümbruskonna wastupanust, üffinda sammuda kitsal teel selle auks ja kiituseks, kes on käinud nõnda meie eel.

Omad walejaljed . . .

Biiblis ei leidu ühtegi kirjakohta, kus oleks öeldud, et waadake inimeste wõi enese peale ja wõtke neist eestjuu. Paulus kirjutab küll Ebrea rahwale, et peab waatama Jeesuse peale, kes on meie usu saatja ja lõpetaja.

Mõnikord waatame teiste peale, näeme nende wigu. Nii saab teine inimene oma wigadega meile mõõdupuuks. Hinges tõuseb fibedustunne. Arwustuswaimu mõjutusel unustame, kelle peale pidime waatama. Nii wäljendame omas ägeduses süüdistawalt.

Eks see ole nagu lastel koolis.

Kui hakkasime alles kirjutama, siis õpetaja kirjutas esimese rea. Ta ütles ka, et meie peame hästi silmas pidama esimest rida. Raks kolm rida allapoole läks rahuldawalt. Mõnised read aga ei tulnud enam nii ilusad. Miks? Waatasime waid oma kirjutusele, kus olid wead sees, ja nii wiga kaswatas weelgi wigu. Töö omas halwa hinnangu. Süüdistasime õpetajat, sest me olime enda teada teinud kõik hästi.

Nii, peaksime waatama Jeesuse peale. Peaksime rohkem uurima piiblit, et ei kaotaks Jeesuse jälgi ega astuks ei teiste ega oma walejalgedesse.

Jumala teed

„Enof kõndis alati Jumalaga, ja teda ei olnud enam, sest Jumal oli teda ära wõtnud.“

„Kuidas Enof kõndis Jumalaga?“ Sellise pealkirjaga andis kord õpetaja koolis kirjatöö. Keegi wäike tüdruk kirjutas: Enof jalutas igapäew Jumalaga. Ühel päewal läks Enof Jumalaga nii kaugele, et ta oli Jumala koduse ligemal kui omale kodule, ja siis Jumal wõttis ta enda juure.

Oleksime meie ka ligemal Jumala kodule kui omale. Me ei wõi ette kujutada, millised teed on Jumalal meie iseloomu kujundamiseks. Peaksime waid Jumalaga kõndima kõigil teedel, kuhu ta meid saadab.

Usutaganemine

Põhjalikkude tähelepanekute ja sügawa inimesetundmise põhjal iseloomustab John Bunyan usutaganemate offalid teed järgmiselt:

1. Esiteks inimesed püüawad oma mõtteid eemale hoida Jumalast, surmast ja tulewajest kohust.

2. Siis nad jätawad pikkamööda maha usuawaldused nagu omaette salajase pahwetuse, joo-wide ja tungide walitsemise, walweloleku ja patu-fahetsuse.

3. Seepeale nad tõmbuwad tagasi läbikäimise-ust ustinete ja astawate kriistlastega.

4. Siis nad muutuwad ükskõiksiks jumala-teenistustlike koosolekute, Jumala sõna ja hinge-õndluse-küsimuste kohta.

5. Nüüd nad hakkawad tähelepanelikuks jääma ja teisi tähelepanelikuks tegema teiste õigemate kriistlaste wigade suhtes, et leida endale ette-käänat wagaduse tee mahajätmiseks.

6. Sellest peale nad wõtawad üha rohkem osa kergemeelsest ja ülemeelikust jeltstomast.

7. Peale selle nad lubawad endale pilkawaid ja teotawaid wäljendusi pühaduse üle ning tunne-wad rõõmu, kui leiawad selleks ainet ja kaasategijaid, muutudes sealjuures järjest justumumaks.

8. Edasi nad ei waewa oma südamet üldjegi enam pattu ja halba tehes, kuna jellel ei ole nende arusaamise järele mingit tähendust.

9. Wiimaks, südametunnistuse kiwinedes, nad ilmutawad, mis nad on. Langus wiib jär-jest sügawamale, — enesepimestusse, kõlwatusse, hukatusse.

— Jumala arm ainult wõiks päästa. See-pärast armas lugeja, seifata ja waata ennast! Pane tähele oma teed, kuhu see wiib.

Wäljaandja: S. P. Adw. N. Gesti Liit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Abitoimetaja: S. Wilt.

Tellimishind: Üffinumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew arwe 192.

„Küirtrükk“, Tallinn, Rüütli 4. 1936.

Sind 15 senti